

بیانات در دانشگاه افسری امام حسین علیه السلام - 31 / اردیبهشت / 1393

بسم الله الرحمن الرحيم

و الحمد لله و الصلاة على رسوله و آله الطيبين الطاهرين

تبریک عرض میکنم به شما جوانان عزیز، فارغ التحصیلان و نیز سردوشی‌بگیران در این کانون علم و معرفت و فرهنگ که بحمدالله از پدیده‌های شیرین و مبارک انقلاب اسلامی است. و تشکر میکنم از ترتیبات ابتکاری و زیبایی که در میدان تا این ساعت انجام گرفت.

یقیناً مسئله‌ی رویشهای نوبه‌نو در نظام جمهوری اسلامی، یکی از اساسی‌ترین و مهم‌ترین مسائل است. اگر هر انقلابی و هر حرکت و نهضتی در عالم، رویشهای نوین و پی‌درپی نداشته باشد، محکوم به زوال و فنا است. جمهوری اسلامی در طول این ۳۵ سال توانسته است در هر برهه‌ای از خود جلوه‌ای نو و متناسب با نیاز، بروز بدهد. افرادی نگران ریزشها بودند؛ گفته شد رویشها بر ریزشها غلبه خواهند کرد؛ (۱) و همین شد. آنچه مهم است این است که نگاه نسل نو و همه‌ی کسانی که نیروی جوانی را در خدمت به اهداف و آرمانهای بلند میخواهند، باید به آینده‌های روشن و دور باشد - فقط جلوی پای خودمان را نبینیم - آینده‌ی دور، ایجاد تمدن اسلامی است؛ تمدن نوین، متناسب با نیازها و ظرفیتهای امروز بشریتی که از حوادث گوناگون قرنهای اخیر زخم خورده است، مجروح است، غمگین است و نسلهای جوان آن دچار یأس و نومیدی و افسردگی‌اند. اسلام میتواند این نسلها را به آفاق جدیدی برساند، دل‌های آنها را شاد کند و آنها را آن‌چنان که متناسب و شایسته‌ی کرامت انسان است، کرامت ببخشد؛ تمدن نوین اسلامی یعنی این. و شما هسته‌های مهم و اساسی و اصلی در ایجاد این تمدنید. آینده متعلق به شما است. سازندگان آینده‌ی کشور و آینده‌ی این تمدن و در واقع آینده‌ی جهان، شما جوانهای امروزید. بخشی از مجموعه‌ی روبه‌رشد رویشها در نظام جمهوری اسلامی در این بخش یعنی در دانشگاه امام حسین تحقق پیدا میکند. در هر جا هستید؛ چه آنهایی که در این دانشگاه‌ها، و چه همه‌ی جوانها در هر نقطه‌ای از کشور که احساس تعهد میکنند، میتوانند نقش‌آفرین باشند. این دانشگاه جای مهمی است؛ مرکز دانش است، مرکز تحقیق است، مرکز آموزشهای انقلابی است، مرکز آماده‌سازی‌های فکری و روحی است. شما جوانها قدر بدانید؛ مدیران و مسئولان همه‌ی تلاش خودشان را به کار ببرند برای اینکه از این فرصت حداکثر استفاده را بکنند؛ کما اینکه بحمدالله میکنند.

امروز نظام اسلامی درگیر چالشهایی است. وجود چالش به معنای حرکت به سمت جلو و ابتکارهای روزافزون و نوبه‌نو است. وجود چالش، انسانهای آگاه و بصیر و شجاع را نگران نمیکند. وجود چالش، انسانهای متعهد را به نگاه به ظرفیتهای موجود و احیاناً معطل‌مانده وادار میکند. این چالشها بر اثر این است که در نظام جمهوری اسلامی، توان پیشرفت، توان استحکام، توان اقتدار روزافزون بسیار است. دشمنان ما این را می‌بینند. من به شما جوانهای عزیز این نکته را بگویم: دنیا در یکی دو قرن اخیر، با بروز پدیده‌ی ننگین و شوم استعمار و استکبار بین‌المللی، دچار آفتهای بزرگی شد؛ مهم‌ترین این آفتهای نظام سلطه است. نظام سلطه به معنای آن است که در روی زمین، ملتها به دو گروه تقسیم بشوند: یک گروه سلطه‌گر، و یک گروه سلطه‌پذیر. دولتهای استکباری عادت کرده‌اند که سلطه‌گری کنند، زور بگویند، در اقتصاد ملتها، در فرهنگ ملتها، در سیاست‌ورزی ملتها، در تربیت ملتها، در سبک زندگی ملتها، از سر استکبار و سلطه‌طلبی دخالت کنند؛ همه چیز دنیا در اختیار آنها باشد. دولتهای غربی و در برهه‌ی چند ده سال اخیر در رأس آنها دولت آمریکا، به این پدیده‌ی نفرت‌انگیز عادت کرده‌اند؛ به اینکه زور بگویند، به اینکه اقتصاد دنیا در دست آنها، فرهنگ ملتها در اختیار آنها، و خلاصه اختیار کشورهای دیگر در دست آنها باشد؛ به این عادت کرده‌اند. وقتی یک ملت و یک کشور، در مقابل این عادت زشت می‌ایستد، آنها برآشفته میشوند. انقلاب اسلامی موجب شد یک کشور بزرگ، یک کشور واقع در منطقه‌ی حساس جغرافیا، یک کشور دارای منابع و معادن سرشار یعنی ایران عزیز، با ملتی مقاوم و شجاع و پراستعداد، در مقابل این روند زشت و نفرت‌انگیز بایستد؛ آنچه آنها را خشمگین میکند این است. آنچه استکبار جهانی را آشفته کرده است، این است که یک ملت در یک کشور مهم، با

یک سابقه‌ی تاریخی بسیار غنی، با دارا بودن خصوصیات منحصر به فرد، در مقابل این عادت زشت سلطه‌گری و سلطه‌پذیری ایستاده است؛ این است که آمریکا را عصبانی میکند؛ این است که جبهه‌ی متحدی از مستکبران را در مقابل جمهوری اسلامی قرار میدهد؛ و باز اتفاقاً همین است که دل ملت‌های دنیا را به سوی ملت ایران جذب میکند؛ و همین است که اتفاقاً بسیاری از دولتهایی هم که خودشان جرأت نمیکنند در مقابل نظام سلطه بایستند، از اینکه نظام جمهوری اسلامی ایستاده است، لذت میبرند؛ اگرچه این گستاخی و دلیری را ندارند که آن را اظهار کنند؛ این را ما در مبادلات بین‌المللی بوضوح می‌بینیم.

دشمنی دشمنان ما به خاطر این است که نظام جمهوری اسلامی در مقابل نظام سلطه ایستاده است؛ در مقابل عادت بد تقسیم دنیا به سلطه‌گر و سلطه‌پذیر ایستاده است؛ بقیه‌ی چیزها بهانه است. امروز بهانه، مسئله‌ی هسته‌ای است؛ یک روز بهانه، حقوق بشر است؛ یک روز بهانه، یک چیز دیگر است. آنها میخواهند نظام جمهوری اسلامی را از ایستادگی در مقابل قلدرها و گردن کلفت‌ها و باج‌بگیرها و زورگویان عالم منصرف کنند؛ البته این اتفاق نخواهد افتاد. ملت ایران توانایی خود را در میدانهای مختلف اثبات کرده است: ملت ایران اثبات کرده که بدون تکیه‌ی به آمریکا، هم میشود پیشرفت علمی پیدا کرد، هم میشود پیشرفت اجتماعی پیدا کرد، هم میشود نفوذ بین‌المللی پیدا کرد، هم میشود عزت سیاسی در دنیای بشریت پیدا کرد. این را جمهوری اسلامی اثبات کرده و آنها از این ناراحتند؛ [اینکه] یک ملت و یک کشور و یک نظام با استغنائی از زورگویان و باج‌بگیران و سرگردنه‌بگیران بین‌المللی، با بی‌اعتنایی به آنها، حتی با مخالفت و دشمنی آنها بتواند خود را از مشکلات بیرون بکشد، عرض اندام بکند و حضور خود و نفوذ خود را علی‌رغم آنها و به‌کوری چشم آنها، بر آنها تحمیل بکند است که آنها را عصبانی کرده است. عصبانی شده‌اند؛ عصبانی بشوند و به‌تعبیر شهید عزیزمان مرحوم شهید بهشتی، از عصبانیت بمیرند. ملت ایران راه درست را انتخاب کرده است، راه درست را شناخته است. ما دانسته‌ایم که بدون اتکا به قدرتهای زورگو و باج‌بگیر میتوانیم پیش برویم، میتوانیم قوی بشویم، میتوانیم میدانهای ناشناخته و ناگشوده‌ی اندیشه‌ی بشری و فکر بشری و دانش بشری را بگشاییم، میتوانیم دل ملت‌های دنیا را به خودمان جذب کنیم؛ این را ما شناخته‌ایم، عمل کرده‌ایم و پیش خواهیم رفت؛ و دشمن نمیتواند. اکثریت دنیا هم با نظام جمهوری اسلامی همراهند. حتی ملت‌های کشورهایی که خودشان مستکبرند - آنهایی که حقایق را میدانند - ملت ایران را قبول دارند، جمهوری اسلامی را ستایش میکنند، با چشم تکریم نگاه میکنند. امپراتوری خبری استکبار میخواهد نگذارد آوازه‌ی ملت ایران به گوشها برسد؛ اما علی‌رغم آن، امروز بحمدالله چشم و دل و زبان بخش مهمی از دنیا، پر است از نشانه‌های اعتقاد مردم و اعتماد مردم به ملت ایران و ستایش ملت ایران.

بنده موافق نیستم که تعبیر دروغین «جامعه‌ی جهانی» را در مقابل جمهوری اسلامی - که دشمنان ما به کار می‌برند - به کار ببریم؛ کدام جامعه‌ی جهانی؟ کسانی که در مقابل جمهوری اسلامی قرار دارند جامعه‌ی جهانی نیستند، چند دولت مستکبرند که آنها هم عمدتاً زیر نفوذ یک مشت کمپانی‌داران صهیونیست غارتگر بدنام بددلند؛ این جامعه‌ی جهانی نیست؛ آنها خودشان را جامعه‌ی جهانی مینامند. جامعه‌ی جهانی ملتها هستند، جامعه‌ی جهانی دولتهای مظلومی هستند که جرأت و دلیری اظهار مخالفت را ندارند و اگر فضا پیدا کنند، آنها هم مخالفت خواهند کرد. جامعه‌ی جهانی دانشمندان و اندیشمندان و متفکران و عالمان و خیرخواهان و آزادی‌خواهانی هستند که در همه‌ی دنیا متفرقند و حقیقت را می‌فهمند و آن را ستایش میکنند.

جوانان عزیز! آینده مال شما است؛ افقها را شما باید فتح کنید و فتح خواهید کرد؛ خودتان را آماده کنید، خودتان را بسازید. در این دانشگاه سعی کنید علم را، تحقیق را، بصیرت را، آموزشهای رزمی را - تکیه میکنم بر روی آموزشهای رزمی - یکایک افراد [بیاموزند]. بحمدالله استعدادها خیلی خوب است، توانایی‌ها خیلی خوب است، میتوانید کارهای بزرگ را انجام بدهید؛ خودتان را برای انجام کارهای بزرگ در آینده‌هایی که ان‌شاءالله چندان دور نباشد آماده کنید. به توفیق الهی روح مطهر شهیدان - که امروز در این میدان تجلی‌ای از ارواح مطهر شهیدان مشاهده شد - و روح مطهر امام بزرگوار ما و ارواح طیبه‌ی ائمه‌ی اطهار (علیهم السلام الله) پشتیبان شما خواهند بود و قلب مقدس ولی‌عصر (ارواحنا فداه) ان‌شاءالله از شما راضی خواهد بود و راضی باشد، و همه‌ی شما ان‌شاءالله

مشمول دعای آن بزرگوار باشید.
والسلام علیکم ورحمةالله و برکاته

(۱) از جمله، خطبه‌های نماز جمعه‌ی تهران (۲۸ مرداد ۱۳۸۴)